

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 226.403 van 13 februari 2014
in de zaak A. 206.338/VII-38.647.**

In zake : 1. de BVBA DEBRUYNE STEFAAN
 2. Stefaan DEBRUYNE
 3. Gwenny DEVRIENDT
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Marleen Ryelandt
 kantoor houdend te 8000 Brugge
 Oostendsesteenweg 267
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de DEPUTATIE VAN DE PROVINCIE
WEST-VLAANDEREN

Tussenkommende partijen :

1. de BVBA VAN LAECKE LUC
2. de BVBA MARCOM
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jo Goethals
kantoor houdend te 8800 Roeselare
Kwadestraat 151B, bus 41
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 14 september 2012, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de deputatie van de provincie West-Vlaanderen van 5 juli 2012 waarbij het beroep ingesteld tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zedelgem van 6 februari 2012, houdende het verlenen van de milieuvergunning aan de BVBA Van Laecke Luc en de BVBA Marcom voor het verder exploiteren, uitbreiden, toevoegen en wijzigen van een inrichting voor de aan- en verkoop van

landbouw- en industriële machines, gelegen aan de Schatting 8 te Zedelgem, wordt afgewezen en de beroepen beslissing wordt bevestigd, mits het opleggen van een bijkomende bijzondere exploitatievoorwaarde.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 221.556 van 29 november 2012 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit verworpen.

De verzoekende partijen hebben een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partijen hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partijen hebben een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 10 januari 2013. De tussenkomende partijen hebben een memorie ingediend.

Auditeur Dieter Decock heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partijen hebben een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De tussenkomende partijen hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 19 december 2013.

Kamervoorzitter Luc Hellin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Marleen Ryelandt, die verschijnt voor de verzoekende partijen, adjunct-adviseur Sandy Vanparys, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Jo Goethals, die verschijnt voor de tussenkomende partijen, zijn gehoord.

Auditeur Dieter Decock heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De eerste tussenkomende partij baat aan de Schatting 8 te Zedelgem een bedrijf uit dat actief is in de aan- en verkoop en, daarbij horend, het herstellen van landbouwmachines. Zij beschikt daarvoor over een milieuvergunning, geldig tot 23 februari 2013. De tweede tussenkomende partij verricht gelijkaardige activiteiten met betrekking tot industriële machines uit de recyclagesector. Op 15 september 2011 dienen de beide tussenkomende partijen een aanvraag in voor het verder exploiteren, uitbreiden, toevoegen en wijzigen van de bestaande inrichting.

3.2. Op 6 februari 2012 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zedelgem de gevraagde vergunning.

3.3. De eerste verzoekende partij dient een administratief beroep in tegen deze beslissing.

3.4. De afdeling Milieuvergunningen en de Provinciale Milieuvergunningscommissie verlenen een voor de tussenkomende partijen voorwaardelijk gunstig advies.

3.5. Op 5 juli 2012 verwerpt de verwerende partij het administratief beroep en bevestigt zij de beroepen beslissing. De vergunning wordt verleend, onder de bijkomende bijzondere exploitatievoorwaarde dat het laden en lossen van zware machines maximaal op het eigen terrein geschiedt, zo ver mogelijk van de bedrijfsvreemde woningen en mits het voorzien van de nodige preventieve maatregelen.

Dit is het thans bestreden besluit, waarvan de motieven als volgt luiden :

"Gelet op de ligging van de inrichting, volgens de ons beschikbare gegevens, in een zone voor KMO's en ambachtelijke bedrijven van het gewestplan Brugge-Oostkust (d.d. 07/04/1977) waarvoor volgende voorschriften van toepassing zijn :

De industriegebieden zijn bestemd voor de vestiging van industriële of ambachtelijke bedrijven. Ze omvatten een bufferzone. Voor zover zulks in verband met de veiligheid en de goede werking van het bedrijf noodzakelijk is, kunnen ze mede de huisvesting van het bewakingspersoneel omvatten.

Tevens worden in deze gebieden complementaire dienstverlenende bedrijven ten behoeve van de andere industriële bedrijven toegelaten, namelijk : bankagentschappen, benzinestations, transportbedrijven, collectieve restaurants, opslagplaatsen van goederen bestemd voor nationale of internationale verkoop.

Voor de industriegebieden kunnen de volgende nadere aanwijzingen worden gegeven :

de gebieden voor ambachtelijke bedrijven en de gebieden voor kleine en middelgrote ondernemingen. Deze gebieden zijn mede bestemd voor kleine opslagplaatsen van goederen, gebruikte voertuigen en schroot met uitzondering van afvalprodukten van schadelijke aard.

Overwegende dat (motivering vanuit oogpunt van de stedenbouwkundige en ruimtelijke aspecten) gesteld kan worden dat de verandering en de verdere exploitatie van de inrichting, die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningsaanvraag uitmaakt, verenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften;

De BVBA Van Laecke Luc is actief in import, onderhoud, stallen, herstellen en verkoop van zware landbouwmachines zoals groenteoogstmachines, aardappelrooiers, bietenkuisers en machines voor de productie van biomassa.

De BVBA Marcom heeft gelijkaardige activiteiten maar specialiseert zich niet in landbouwmachines maar wel in industriële machines voor de bouw- en afvalsector (wegenbouwmachines, breek- en zeefinstallaties, graafmachines, wielladers, ...)

Op het bedrijfsterrein vindt zowel een stalling plaats van dergelijke machines als het wassen en onderhouden.

Tijdens de vergadering van de provinciale milieuvergunningscommissie herhaalt de beroeper nog eens zijn klachten. Deze kunnen als volgt samengevat worden :

Het bedrijf is de laatste jaren zo gegroeid dat een bedrijf van dergelijke omvang niet meer thuishoort in een ambachtelijke zone. De laatste 5 jaar zijn de klachten begonnen. Er is voortdurend heftruckverkeer tussen de verschillende sites van het bedrijf. Machines worden gelost op straat, soms voor privé-opritten. Er worden geen maatregelen genomen bij het lossen en laden van machines, dit geeft enorme(n) schokken, er zouden kunnen rupsbanden voorzien worden bij het lossen.

De beroeper wordt op gewezen dat het laden en lossen van voertuigen geen milieuvergunningsplicht inhoudt. Zo wordt wel het stallen van voertuigen voorzien in een rubriek, maar niet het laden en lossen van die voertuigen.

De discussie omtrent het al of niet rechtmatig toekennen van de percelen door de terreinontwikkelaar is niet aan de orde bij de beoordeling van een milieuvergunningsaanvraag.

De raadgever van de exploitant verklaart tijdens de vergadering van de provinciale milieuvergunningscommissie dat de inrichting bouwvergund is.

Milieu-aspecten.

Water :

Het bedrijf loost bedrijfsafvalwater (max. 2 m³/u) dat afkomstig is van de wasplaats voor de voertuigen. Vóór de lozing wordt het bedrijfsafvalwater behandeld in een slibvang en een zandopvangrooster en in een KWS-afscheider waarna het in de huidige situatie geloosd wordt in de beek achter het bedrijfsterrein. Volgens het aanvraagdossier zou het bedrijfsafvalwater in de toekomst niet langer geloosd worden in oppervlaktewater maar zou aansluiting voorzien worden op de openbare riolering van de Schatting.

Bij het plaatsbezoek engageerde de exploitant zich om zeker nog in 2012 de nodige werkzaamheden uit te voeren om te kunnen lozen in de openbare riolering.

Voor het wassen van de voertuigen wordt hemelwater ingezet dat opgevangen wordt in 4 ondergrondse citernes van elk 10.000 l.

Hiermee wordt voldaan aan bepalingen van art. 4.2.1.3§5 van Vlarem II

Lucht

De emissies naar de lucht worden enerzijds veroorzaakt door de stookinstallaties van 98 kW en 350 kW beiden op stookolie (geleide emissies) en anderzijds door de nevels die ontstaan bij het wassen van de voertuigen.

Voor de stookinstallatie van 98 kW gelden de algemene emissiegrenswaarden uit bijlage 4.4.2 van Vlarem II. Voor de stookinstallatie van 350 kW gelden de sectorale emissiegrenswaarden uit hoofdstuk 5.43 van Vlarem II. Hoewel in het aanvraagdossier gesteld wordt dat de stookinstallatie jaarlijks onderhouden wordt, kan niet met zekerheid gesteld worden dat aan de vigerende emissiegrenswaarden kan voldaan worden.

Bij het plaatsbezoek stelde de exploitant dat deze installatie slechts 7 jaar oud is en dat er gestookt wordt met zwavelarme brandstof.

Er kan dan ook aangenomen worden dat er zal voldaan worden aan de vigerende emissiegrenswaarden.

De wasplaats van de voertuigen bevindt zich in een loods zodat er geen nevels of waterdampen kunnen verwaaien naar de omgeving.

Geluid en trillingen

Het bedrijfsterrein is gelegen in een KMO-zone met volgende richtwaarden voor geluid resp. voor de dag, de avond en de nacht: 55 dB(A), 50 dB(A) en 50 dB(A) voor nieuwe inrichtingen. Gelet op het feit dat de eerste vergunning verleend werd na 1 januari 1993 en dat het aantal gestalde voertuigen aanzienlijk toegenomen is ten opzichte van het initieel aantal vergunde voertuigen, wordt deze inrichting als een nieuwe inrichting beschouwd.

Er wordt alleen overdag gewerkt en gezien geen van de activiteiten zorgt voor een grote geluidsimpact, kan aangenomen worden dat aan de vigerende geluidsvoorwaarden kan voldaan worden.

De trillingen die ontstaan door de exploitatie van het bedrijf worden vnl. veroorzaakt door het rijden van de zware machines op rupsbanden op de openbare weg en op het bedrijfsterrein en door het laden en lossen van de machines. Volgens het aanvraagdossier gebeurt dit laatste alleen aan de achterkant van het bedrijf om trillingshinder maximaal te vermijden.

In het bezwaarschrift van de indiener van het beroep wordt verwezen naar de talrijke scheuren en barsten die het gebouw zou opgelopen hebben ten gevolge van de trillingen veroorzaakt door de exploitatie van de BVBA Van Laecke Luc.

In het verweerschrift dat de exploitant bezorgde in het kader van het lopende beroepsdossier verklaren verschillende directe omwonenden (die ook dichterbij de exploitant wonen dan de indiener van het beroep) echter hinder noch schade te ondervinden van de activiteiten van de BVBA Van Laecke Luc.

Begin mei werd een studie uitgevoerd door Sonorcontrol (Christophe Debonne) naar de trillingen die veroorzaakt worden door de exploitatie van het bedrijf.

Deze studie werd op 21 mei 2012 via mail bezorgd.

Bij het lossen van een zeefinstallatie op rupsbanden werden metingen uitgevoerd ter hoogte van de oprit van de bezwaarindiener, op de betonverharding van het wegdek. De resultaten worden getoetst aan de Duitse norm DIN 4150.

In het besluit van de trillingsstudie stelt de deskundige dat de meetsessie ter hoogte van het immissiepunt geen trillingsniveaus heeft kunnen vaststellen die nog maar in de buurt komen van de strengste normen. Samen met het feit dat het aantal laad- en losbewegingen over de periode van een week gering is, zo stelt de deskundige nog, kan gesteld worden dat oorzakelijkheid tussen de trillingen, en gebouwschade in de buurt, uitgesloten is.

De exploitant verklaarde het laden en lossen van de machines altijd te laten plaatsvinden aan de achterkant van het bedrijfsterrein.

Het laden en lossen dient op het eigen bedrijfsterrein te gebeuren en niet op de openbare weg.

Het is aangewezen dat de exploitant de nodige maatregelen neemt bij het laden en lossen om de hinder (de slag of schok die ontstaat door het lossen) tot een minimum te beperken. Zo kunnen er rupsbanden of balken gebruikt worden,

ook kan er bij regenweer extra aandacht zijn om de machines 'voorzichtig' te lossen.

Dit kan opgelegd worden onder de vorm van volgende bijzondere voorwaarde:

- Het laden en lossen van zware machines dient maximaal te gebeuren zo ver mogelijk van de bedrijfsvreemde woningen, op het eigen terrein en mits het voorzien van de nodige preventieve maatregelen.

Bodem

Het volledige bedrijfsterrein is voorzien van een betonnen verharding. Het hemelwater dat op deze verharding valt wordt opgevangen en afgevoerd naar oppervlaktewater. Een KWS-afscheider met coalescentiefilter is hiervoor niet vereist.

Het tanken van de voertuigen gebeurt binnen in een gebouw op een betonnen ondergrond zodat er geen lekdicht afwateringssysteem met zuivering vereist is. Er zijn bovendien absorptiemiddelen voorhanden zodat eventuele morsverliezen meteen kunnen verwijderd worden teneinde geen bodemverontreiniging te veroorzaken.

De opslag van mazout vindt plaats in een bovengrondse, ingekuipte tank. De nieuwe tank van 5.000 l zal dubbelwandig zijn en zal eveneens bovengronds geplaatst worden.

Chemicaliën worden in de loods op paletten opgeslagen.

Voor de opslag van smeeroliën werden recent opvangbakken en lekbakken besteld zodat deze ook conform de vigerende voorwaarden zullen kunnen opgeslagen worden.

Het risico op bodemverontreiniging kan dan ook als aanvaardbaar ingeschat worden.

Externe veiligheid

De exploitatie van de inrichting zorgt in normale omstandigheden niet voor een verhoogd risico voor de omgeving. Er worden geen ontplofbare stoffen en nauwelijks (max. 50 l) ontvlambare vloeistoffen opgeslagen.

Overwegende dat de elementen aangebracht door de vertegenwoordiger van het College van Burgemeester en Schepenen, gehoord door de Provinciale Milieuvergunningscommissie als volgt kunnen weergegeven worden :

Er werd een vergunning verleend door College van Burgemeester en Schepenen met bijzondere voorwaarden, de gemeente is ter plaatse geweest.

De milieucel van de politie volgt het bedrijf op.

Overwegende dat deze elementen niets afdoen aan de hierboven vermelde overwegingen en vaststellingen;

Overwegende dat de elementen aangebracht door de raadgevers van de aanvrager, gehoord door de Provinciale Milieuvergunningscommissie als volgt kunnen weergegeven worden :

Voor alles is er een bouwvergunning. Er is een trillingsstudie uitgevoerd. De laad- en losbewegingen zijn gemeten. Studie is op een objectieve manier gebeurd. Toekenning van de gronden van industrieterreinen behoort niet tot de milieuvergunning

Overwegende dat deze elementen niets afdoen aan de hierboven vermelde overwegingen en vaststellingen;

Overwegende dat de elementen aangebracht door de klagers, gehoord door de Provinciale Milieuvergunningscommissie als volgt kunnen weergegeven worden :

Ons grootste bezwaar is de grootte van het bedrijf, het wordt alsmaar groter, dit bedrijf hoort niet thuis in ambachtelijke zone.

De aankopen gebeuren op verschillende namen en worden vervolgens verder verhuurd, er wordt naar achterpoortjes gezocht om toch maar het bedrijf te kunnen uitbreiden. Er waren diverse kopers voor de verschillende stukken.

Bij de start was dit een klein bedrijf, bedrijf groeit jaarlijks. Op zeker moment moet er uitgekeken worden voor een andere locatie. Er is constant heftruckverkeer tussen de verschillende percelen over de openbare weg.

De beroeper is reeds 19 jaar gevestigd op industrieterrein, slechts laatste 5 jaar problemen.

Machines worden gelost op straat, ook voor inrit van beroeper. Reeds nieuwe kast gekocht, het glas viel er uit. Bij regenweer vallen machines van oplegger. Er wordt niet geladen en gelost met rubbers.

Overwegende dat deze elementen niets afdoen aan de hierboven vermelde overwegingen en vaststellingen;

Overwegende dat gesteld kan worden dat de risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting veroorzaakt door de gevraagde verandering en verdere exploitatie, mits naleving van de in onderhavig besluit opgelegde milieuvergunningsvoorwaarden tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt;

Overwegende dat het beroep derhalve ongegrond is".

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Exceptie

4. De tussenkomende partijen voeren aan dat de eerste verzoekende partij bij het huidige vernietigingsberoep belang mist. Onder verwijzing naar het arrest houdende de verwerping van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit, zijn zij van oordeel dat de eerste verzoekende partij als rechtspersoon niet kan worden getroffen door de aangehaalde vormen van hinder. Minstens zou zij nalaten enig ander belang aan te tonen. Ook haar activiteiten als ondernemer komen volgens de tussenkomende partijen niet in het gedrang door de bestreden milieuvergunning.

5. De eerste verzoekende partij repliceert dat haar inrichting gelegen is op 25 meter van de bestreden inrichting en dat zij geluids- en trillingshinder ondervindt. Bovendien stelt zij dat door het laden en lossen van de tussenkomende partijen, haar bestelwagens vaak niet (tijdig) kunnen vertrekken, zodat zij wordt belemmerd in haar activiteiten. Het feit dat zij optreedt tegen een "collega-ondernemer", houdt volgens haar niet in dat zij het vereiste belang zou ontberen.

6. In hun laatste memorie argumenteren de tussenkomende partijen dat de eerste verzoekende partij een "loodgietersbedrijf" betreft, waarvan niet is aangetoond dat op de maatschappelijke zetel ervan werkzaamheden plaatsvinden, andere dan de loutere opslagactiviteiten in de aanwezige loods. Zij menen dat de eerste verzoekende partij dan ook niet aantoont dat zij een lager rendement en lagere inkomsten en aldus economische schade zou ondervinden als gevolg van de beweerde bovenmatige hinder door de bestreden inrichting. Ook stellen zij dat niet is bewezen dat de trillingshinder die tweede verzoeker beweert te ondervinden op kantoor, een economische weerslag zou hebben op de eerste verzoekende partij.

Voor zover het verzoekschrift ontvankelijk zou kunnen worden geacht in de mate dat de tweede en de derde verzoekende partij als natuurlijke personen wel trillingshinder zouden kunnen ondervinden, onderstrepen de tussenkomende partijen dat zij in dat verband alle mogelijke maatregelen hebben genomen en verwijzen zij naar een trillingsstudie die aantoont dat zelfs de strengste norm wordt nageleefd.

Beoordeling

7. Het wordt niet betwist dat de eerste verzoekende partij is gevestigd op slechts 25 meter afstand van de bestreden inrichting. Het kan niet worden uitgesloten dat zij, bij het uitoefenen van haar bedrijfsactiviteiten, op een dermate korte afstand een zekere hinder ondervindt. Meer in het bijzonder kan worden gedacht aan geluids- en trillingshinder. Waar in het bestreden besluit wordt

geoordeeld dat deze vormen van hinder binnen de vigerende normen blijven, betekent zulks nog niet dat de eerste verzoekende partij geen belang zou hebben bij haar annulatieberoep. Immers is het zo dat hij die meent dat een verzoekende partij niet het vereiste persoonlijk belang heeft bij een beroep tegen een milieuvergunning, er niet mee kan volstaan aan te voeren dat deze geen ernstige hinder kan ondervinden door de vergunde inrichting, doch dient aan te tonen dat de verzoekende partij geen of hoogstens een slechts verwaarloosbare hinder kan ondervinden. De tussenkommende partijen tonen dit niet aan. De vereiste van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel valt bovendien niet gelijk te stellen met de vereiste van het belang bij een annulatieberoep. Dat ten slotte de eerste verzoekende partij, als rechtspersoon, deze hinder misschien niet "op fysieke wijze" kan ondervinden, verhindert desgevallend niet dat zij door de aangehaalde hinder enige economische schade zou kunnen ondervinden.

Zulks geldt evenzeer ten aanzien van de tweede en de derde verzoekende partij, wiens woning op dezelfde afstand van de bestreden inrichting is gelegen.

De exceptie wordt verworpen.

V. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

8. De verzoekende partijen voeren in een eerste middel de schending aan van de motiveringsplicht, van de artikelen 2, 4 en 50, 3°, b), van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (hierna : milieuvergunningsdecreet), van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het legaliteitsbeginsel. Ook is er volgens hen sprake van machts- en bevoegdheidsoverschrijding.

Zij zetten, samengevat, uiteen dat met het bestreden besluit een milieuvergunning wordt verleend aan de beide tussenkommende partijen, terwijl slechts de eerste van hen de milieuvergunningsaanvraag heeft ingediend. Zij wijzen er hierbij op dat de tweede tussenkommende partij ook nog bedrijfsterreinen heeft aan de Schatting 17 te Zedelgem, zodat het niet om een milieutechnische eenheid kan gaan. Aldus zou het om twee afzonderlijke rechtspersonen gaan en twee afzonderlijke inrichtingen, terwijl toch één vergunning wordt verleend. De verzoekende partijen stellen dat er over en weer wordt gereden tussen de twee inrichtingen, hetgeen lawaai en trillingen veroorzaakt. De totaliteit van de hinder, veroorzaakt door de beide inrichtingen op de beide bedrijfsterreinen, zou dan ook niet correct zijn ingeschat. Met name gaat het volgens de verzoekende partijen in wezen om een inrichting klasse 1, zodat de verwerende partij slechts in eerste aanleg bevoegd was om over de milieuvergunningsaanvraag te oordelen.

9. De verwerende partij antwoordt dat de beide exploitanten de vergunningsaanvraag hebben ondertekend voor een inrichting gelegen aan de Schatting 8 te Zedelgem en dat geen vergunning is afgeleverd voor enige activiteit aan de Schatting 17 te Zedelgem.

10. De tussenkommende partijen werpen vooreerst op dat het geschonden geachte artikel 50, 3°, b), van het milieuvergunningsdecreet niet bestaat. Daarnaast verwijzen zij naar de milieuvergunningsaanvraag, waaruit blijkt dat de eerste tussenkommende partij de exploitant is en de tweede tussenkommende partij de mede-exploitant. Zij menen dat dan ook terecht de vergunning aan hen beide werd verleend. Het middel faalt volgens hen om die reden. Voorts wijzen zij erop dat de tweede tussenkommende partij voor haar activiteiten aan de Schatting 17 een milieumelding klasse 3 heeft gedaan en dat thans door de beide tussenkommende partijen evenwel een milieuvergunning is aangevraagd voor de welbepaalde inrichting gelegen aan de Schatting 8 en hiervoor een milieuvergunning is verkregen. De verwijzing naar de site aan de Schatting 17 is volgens hen bijgevolg naast de kwestie en van enige milieutechnische eenheid tussen de beide

inrichtingen zou geen sprake zijn. Het is de tussenkomende partijen evenmin duidelijk hoe de site aan de Schatting 8 een klasse 1-inrichting zou kunnen betreffen. Het is volgens hen volkomen uit de lucht gegrepen dat er tegelijkertijd 200 voertuigen zouden kunnen worden geplaatst en bovendien zou de bij het dossier gevoegde lijst van voertuigen slechts informatief zijn.

11. De verzoekende partijen repliceren dat tot op heden voor de site aan de Schatting 8 enkel vergunningen werden verkregen door de eerste tussenkomende partij. De tweede tussenkomende partij zou voor haar activiteiten aan de Schatting 17 slechts een melding klasse 3 hebben verkregen op 25 november 2011. De verzoekende partijen stellen dat op de beide sites voertuigen worden gestald, hetgeen aanleiding geeft tot regelmatige trajecten tussen de beide locaties. Zij verwijten de tussenkomende partijen hiermee aan een zogenaamde "saucissoneringspolitiek" te doen. Zo uit een afzonderlijk formulier zou blijken dat de milieuvergunningsaanvraag ook is uitgegaan van de tweede tussenkomende partij, zijn de verzoekende partijen van mening dat zij niet worden verondersteld dit te weten. Aldus zouden zij de milieu-impact niet op voorhand hebben kunnen inschatten.

Beoordeling

12. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de milieuvergunningsaanvraag werd ingediend door de eerste tussenkomende partij als hoofdexploitant en door de tweede tussenkomende partij als mede-exploitant. De aanvraag gaat met andere woorden wel degelijk uit van zowel de eerste en de tweede tussenkomende partij. Dat de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zedelgem van 6 februari 2012 desgevallend iets anders zou vermelden - en dan nog in de hoofding van de beslissing, en niet in het beschikkend gedeelte ervan -, doet aan deze vaststelling geen afbreuk. De verzoekende partijen gaan bijgevolg bij de uitwerking van hun eerste middel uit van het verkeerde uitgangspunt.

Het stond desgevallend aan de verzoekende partijen om de aanvraag te gaan inkijken bij de diensten van het gemeentebestuur, wilden zij een correct en volledig beeld krijgen van de identiteit van de aanvragers.

13. Bij haar beoordeling over de milieuvergunningsaanvraag en de mogelijke hinder beschikt de vergunningverlenende overheid over een ruime discretionaire bevoegdheid. De Raad van State is bijgevolg bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, niet bevoegd om zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid, doch beschikt hij slechts over een marginale toetsingsbevoegdheid. Hij is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht met name enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

De vergunningverlenende overheid was bijgevolg, bij haar beoordeling van de vraag welke de hinder is die de inrichting dreigt teweeg te brengen voor de mens en het leefmilieu, slechts gehouden de percelen aan de Schatting 8 te Zedelgem en de activiteiten die hierop plaatsvinden, bij haar onderzoek te betrekken en niet deze op de percelen gelegen aan de Schatting 17. Immers moet de overheid voor de beoordeling van de mogelijke hinder uitgaan van de in de aanvraag opgenomen gegevens. Aangezien met andere woorden een vergunning steeds moet worden bekeken in het licht van de aanvraag, zullen de tussenkommende partijen hun inrichting ook moeten exploiteren conform deze aanvraag. Zouden de exploitanten dit niet doen, is zulks een zaak van handhaving.

Een verder onderzoek van het middel zou de Raad van State ertoe nopen zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de overheid, hetgeen hij niet vermag te doen. Met name blijkt het betoog van de verzoekende partijen er voornamelijk op gericht voor recht te horen zeggen dat de aangevraagde inrichting evenzeer betrekking heeft op de activiteiten die worden

uitgevoerd aan de Schatting 17 te Zedelgem. Zulks behoort, zoals hiervoor reeds is opgemerkt, niet tot de bevoegdheid van de Raad van State.

Het eerste middel is ongegrond.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

14. Een tweede middel wordt geput uit de schending van artikel 17 van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (hierna : Vlarem I) "mbt het openbaar onderzoek" en van het redelijkheidsbeginsel.

Uit de herhaalde kritiek dat de milieuvergunningsaanvraag louter werd ingediend door de eerste tussenkomende partij, leiden de verzoekende partijen in het middel af dat zij het voorwerp van de aanvraag en de ermee gepaard gaande hinder niet naar behoren hebben kunnen inschatten. Aldus zou hun bezwaarrecht zijn uitgehold. Zij achten ook dat het niet duidelijk is of bij het nemen van het bestreden besluit rekening werd gehouden met hun bezwaren betreffende de uitgevoerde trillingsanalyse. Deze analyse zou volgens hen een essentiële wijziging betreffen van de milieuvergunningsaanvraag.

15. De verwerende partij antwoordt dat de aanvraag door de beide exploitanten is ondertekend, betrekking heeft op de activiteiten aan de Schatting 8 en volledig ter inzage lag van het publiek gedurende de voorgeschreven termijn, zodat het voor de verzoekende partijen mogelijk was deze aanvraag in te schatten. Aangezien zij een bezwaar hebben ingediend, is de verwerende partij van oordeel dat van een uitholling van hun bezwaarrecht geen sprake kan zijn.

Aangaande de trillingsanalyse, merkt de verwerende partij op dat deze werd uitgevoerd door een erkend deskundige inzake geluid en trillingen. Beweren dat de resultaten van deze analyse niet realistisch zijn, acht de verwerende partij "toch wel erg gratuite". Aangezien in hun aanvullend schrijven van 31 mei 2012 de verzoekende partijen geen elementen hebben aangebracht die deze studie kunnen weerleggen, meent de verwerende partij dat zij hierop niet moest ingaan. Met de bedoelde analyse werd volgens haar ook geen wijziging aangebracht aan de vergunningsaanvraag.

16. De tussenkomende partijen verwijzen in eerste instantie naar hun repliek betreffende het eerste middel. Zij geven hierbij nog aan dat zij zich zullen moeten houden aan het vergunde aantal voertuigen, hetgeen door de verzoekende partijen perfect kan worden ingeschat. Dat een trillingsanalyse werd uitgevoerd, betekent volgens de tussenkomende partijen voorts niet dat het voorwerp van de aanvraag werd gewijzigd. Louter zou uit dit aanvullend bewijsstuk blijken dat de aanvraag geen onaanvaardbare hinder met zich meebrengt. Zij verwijzen hierbij naar een aantal arresten van de Raad van State.

17. De verzoekende partijen dupliceren dat het van belang was te weten dat ook aan de tweede tussenkomende partij een vergunning werd verleend, omdat zij werkt met zwaardere voertuigen uit de bouwindustrie. Van een leek mag volgens hen evenwel niet worden verwacht dat deze de volledige vergunningsaanvraag zou uitpluizen. Daarnaast benadrukken zij dat de trillingen het knelpunt vormen van het vergunningsdossier en dat de volledige en correcte inschatting ervan slechts is kunnen gebeuren aan de hand van de trillingsanalyse.

Beoordeling

18. De artikelen 17 en volgende van Vlarem I vereisen dat de vergunningsaanvraag en zijn bijlagen ter inzage worden gelegd, waaruit volgt dat de aanvraag alle gegevens moet bevatten om een adequate beoordeling van de te

verwachten hinder en risico's mogelijk te maken en dus ook omtrent de maatregelen die zullen worden genomen om de hinder voor de buurt te beperken.

Het aldus voorgeschreven openbaar onderzoek moet derden-belanghebbenden, zoals de verzoekende partijen, toelaten voldoende inzicht te krijgen in de beoogde exploitatie zodat zij op nuttige wijze hun bezwaarrecht kunnen uitoefenen.

19. Uit de beoordeling van het eerste middel blijkt dat de milieuvergunningsaanvraag wel degelijk uitgaat van de beide tussenkommende partijen. Voorts wordt niet betwist dat te dezen aan de reglementair voorgeschreven bekendmakingsvormen, zijnde de aanplakking en het ter inzage leggen van de vergunningsaanvraag en zijn bijlagen bij de diensten van het gemeentebestuur, is voldaan. Aldus waren de verzoekende partijen in de mogelijkheid om zich een duidelijk beeld te vormen van het voorwerp van de aanvraag, zijnde het verder exploiteren, uitbreiden, toevoegen en wijzigen van een inrichting voor de aan- en verkoop van landbouw- en industriële machines, gelegen op een aantal percelen aan de Schatting 8 te Zedelgem. Overigens bevatte de aanvraag op pagina 31 een niet-exhaustieve lijst met de nodige voorbeelden van welke machines er worden gestald. In deze lijst wordt expliciet melding gemaakt van zowel landbouwmachines, zoals groenteoogstmachines, aardappelrooiers, bietenkuisers en machines voor de productie van bio-massa, als "alle mogelijke industriële machines in de ruimste zin", zoals wegenbouwmachines, grondverzetmachines, zeefmachines, breekmachines, meng- en mixinstallaties, houtbewerkingsmachines, bekistingsmachines, grondkeermachines, graafmachines, wielladers, bandenkranen, houtschredders, houtchippers en filterpersen. De verzoekende partijen kunnen bijgevolg bezwaarlijk beweren dat zij het voorwerp van de aanvraag niet adequaat hebben kunnen inschatten.

Voorts blijken de verzoekende partijen zowel in eerste aanleg als in beroep hun grieven te hebben kunnen uiten, zodat de uitholling van hun bezwaarrecht feitelijk niet aannemelijk is.

20. Voorts verzetten noch het milieuvergunningsdecreet noch de uitvoeringsbesluiten ervan, er zich tegen dat de aanvrager van de vergunning na afloop van het openbaar onderzoek, gebeurlijk op uitdrukkelijk verzoek van het bestuur, bijkomende stukken zou indienen die, zonder het eigenlijke voorwerp van de aangevraagde vergunning te wijzigen, strekken tot verduidelijking, aanvulling of verbetering.

Te dezen werd door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zedelgem in eerste aanleg geoordeeld dat de hinder, veroorzaakt door de inrichting, binnen de perken van het aanvaardbare kan blijven en werd de milieuvergunning verleend. Gevolg gevend aan het bezwaar van de verzoekende partijen, werd, om na te gaan of bijkomende maatregelen de trillingen eventueel nog verder zouden kunnen beperken, in een bijzondere voorwaarde de opmaak van een trillingsanalyse opgelegd. De aldus op 21 mei 2012 uitgevoerde studie wijst erop dat er geen trillingsniveaus kunnen worden vastgesteld die nog maar in de buurt komen van de strengste normen. Samen met het geringe aantal laad- en losbewegingen kan zulks de verwerende partij tot de conclusie brengen dat enig oorzakelijk verband tussen de trillingen en de gebouwschade in de buurt uitgesloten is. Met de bedoelde studie werd dan ook geen wijziging aangebracht aan het voorwerp van de aanvraag.

Voorts diende, in tegenstelling tot een rechtscollege, in het kader van de motiveringsplicht, het bestreden besluit geen antwoord te geven op de diverse feitelijke en juridische argumenten welke de verzoekende partijen aanvoerden, zodat niet systematisch geantwoord moest worden op de verschillende argumenten aangevoerd in beroep. Het volstond dat uit de motivering impliciet of expliciet blijkt dat deze argumenten in de besluitvorming werden betrokken en dat hieruit minstens impliciet kan worden afgeleid waarom de argumenten in het algemeen niet werden aanvaard. Te dezen heeft de vergunningverlenende overheid de nodige aandacht besteed aan de door de verzoekende partijen geformuleerde bezwaren betreffende trillingshinder. Voor haar conclusie dat deze hinder aanvaardbaar is, baseert zij zich op een analyse, uitgevoerd door een erkende

deskundige inzake geluid en trillingen. De motiveringsplicht reikt niet zo ver dat, naast deze motivering, de verwerende partij verplicht was te antwoorden op de summier geuite bezwaren betreffende de manier waarop deze studie werd uitgevoerd. De verzoekende partijen tonen ook niet aan dat de overwegingen van het bestreden besluit betreffende de trillingshinder onjuist of kennelijk onredelijk zouden zijn.

Het tweede middel is ongegrond.

C. Derde middel

Standpunt van de partijen

21. De verzoekende partijen voeren in een derde middel de schending aan van de motiveringsplicht, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 52, 3°, van Vlarem I en van artikel 17 van het milieuvergunningsdecreet.

Zij zetten, samengevat, uiteen dat in het bestreden besluit niet wordt geantwoord op het bezwaar van de verzoekende partijen dat de vergunde activiteit, namelijk het stallen van landbouwmachines, niet overeenstemt met de werkelijk uitgeoefende activiteit, zijnde het stallen van zware machines voor de bouwindustrie. Ten slotte stellen zij andermaal dat met het bestreden besluit een milieuvergunning wordt verleend aan de beide tussenkomende partijen, terwijl slechts de eerste van hen de milieuvergunningsaanvraag heeft ingediend.

22. De verwerende partij antwoordt dat met het bestreden besluit een vergunning wordt verleend aan de beide exploitanten voor de gevraagde activiteiten op de site Schatting 8, "niet meer en niet minder".

23. De tussenkomen de partijen hanteren een gelijkloidente repliek. Zij wijzen er voorts nog op dat indien de vergunde activiteit niet zou overeenstemmen met de werkelijk uitgeoefende activiteit, zulks een aspect van handhaving betreft, dat niet mag worden verward met de vergunningverlening zelf.

24. De verzoekende partijen dupliceren dat in de milieuvergunningsaanvraag weliswaar de stalling van 50 voertuigen wordt aangevraagd, doch dat niet wordt gespecificeerd om welk soort voertuigen het gaat en dat ook het bestreden besluit dienaangaande geen motivering bevat. Zij besluiten met de opmerking dat "handhaving (...) niets met motivatie te maken (heeft)".

Beoordeling

25. Anders dan de verzoekende partijen van oordeel zijn, heeft de milieuvergunningsaanvraag niet alleen betrekking op het stallen van landbouwmachines, doch ook van industriële machines. Zoals reeds gesteld bij de beoordeling van het eerste middel, wordt met het bestreden besluit dan ook niet meer vergund dan er werd aangevraagd, zodat het vergunningsbesluit dienaangaande geen nadere motivering behoefde.

Het derde middel is ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partijen worden verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 1.050 euro, elk voor een derde.

De tussenkomende partijen worden verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 250 euro, elk voor de helft.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van dertien februari tweeduizend veertien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Luc Hellin